

כנגד ארבע בנים

דברי רשע

שביתי, שבי,
אני.

ואולך,
בשלושלות,
של עבר ושנה.

בשוק עמדתי,
מכור,
את לבבי.

והמצפון-
כפוף לעול
בצעי.

ואכנס בקשר מלחמה,
ושבי,
לקחתי עבד עולמים.

ייצרי.

שניהם, בחיתומם.
בני.
אל תוסף גש,
אל אוזן לא כרויה.
אל אוזן לא צריכה.

דברי תם

לי
אני.
שגרת יומי,
כמותי-

כסיר גריסים,
לעוט בעיגוליו.

כריר החלמות.

מהו טוב, ורע,
אל מול תאוותי?

דברי צדיק

הטתי אוזני,
לי,

וקול שמעתי בלבבי,
אין פשר כל,
בך,
ומה לך?

פסח בשר ושמה!

אין פשר,
אשר היה,
יהי.

הן בדעת-
מכאוב.

דברי שאינו יודע לשאול

נורא מאד,
נורא מאד,
הכל.

ופשר אין?

רשע הולך ביצעו,
אל מוות.

וטוב-
למה עמל?

הלא מקום אחד
לכל,
ומה מתחת
השמש יישאל?

נורא מאד הכל,
נורא.

ואת-
פתח לו

ומי חפץ,
לקאוב?

אל תבוא בני,
בדרך איתו,
אשר יאהב ימיו
בתיפלותם
בינו לבהמה,
מה?

אלי-
לריק תשחית,
מילה.